

БЪЖАНЧЕ

Облаченце бѣло
 плува по небето,
 вижда ли далеко,
 чакъ отвждѣ полето?

Тамо, дето пжтя
 дългъ се извива,
 цѣлиятъ обрасълъ
 съ тръне и коприва?

Тамъ е била нѣвга
 родината наша,

нивитѣ по жетва,
 овцитѣ по паша.

Сега чужди жънатъ,
 чужди ще вършеятъ,
 сироти овчици,
 вѣвъ кошари блѣятъ.

И поглеждатъ жалко
 кроткитѣ ни крави.
 Облаченце бѣло,
 много, много здраве!

Дора Габе

ХИТРОУМНОТО МАГАРЕ

Слънцето мързеливо клонѣше
 надолу. Сѣнкитѣ на дърветата
 растѣха. Жегата гаснѣше. Повѣ
 разхладянинѣтъ. Задрѣмалитѣ
 листа на липитѣ зашѣпнаха.
 Омърлушенитѣ птици се разша-
 ваха. Жълтоокитѣ подрумчета,

що рѣсѣха полянкитѣ край пжтя,
 трепнаха и протегнаха тѣнкитѣ
 си шици, сякашъ се мъчеха да
 доловятъ думитѣ на далечната
 жѣтварска пѣсенъ, която вѣ-
 тѣрѣтъ донесе на крилетѣ си.
 По пжтя откъмъ манастир-